

CACHE 3

DE OPSTANDING VAN JEZUS

KERN VAN DE CACHE

De jongeren zullen leren dat de opstanding van Jezus bewijst dat Hij de dood voor Zichzelf en voor ons heeft overwonnen.

DOELSTELLINGEN VAN DE CACHE

De jongeren zullen in staat zijn om:

- ✓ Het belang van de opstanding uit te leggen.
- ✓ Te vertellen hoe anders alles zou zijn geweest zonder de opstanding.
- ✓ De opstanding te koppelen aan het Evangelie.

SLEUTELVERS

Romeinen 10:9 Als u met uw mond de Heere Jezus belijdt en met uw hart gelooft dat God Hem uit de doden heeft opgewekt, zult u zalig worden.

TOEPASSING

- ✓ Prijs God voor de opstanding van Jezus die voorziet in de belofte van de opstanding van gelovigen.
- ✓ Deel het goede nieuws van de opstanding met anderen.
- ✓ Sta eens stil bij de realiteit van je eigen toekomstige opstanding.

AANKNOPINGSPUNT

Feniks

De oude Grieken geloofden dat er een vogel bestond, de feniks, die om de zoveel jaar verbrandde. Zijn opvolger zou dan echter uit de as verrijzen. De feniks stond daarmee symbool voor de onsterfelijkheid en wedergeboorte. De uitdrukking 'als een feniks uit de as herrijzen' wordt gebruikt om aan te geven dat iets of iemand tot bloei komt, na eerst volledig te zijn afgebroken.¹

Deze feniks is een mythologische figuur en het is meer dan waarschijnlijk dat deze vogel nooit heeft bestaan. Maar wat als er ooit wel iemand zou zijn gestorven en na drie dagen weer uit de dood werd opgewekt? Dat zou wereldnieuws zijn. En dat is het ook! Al bijna 2000 jaar verkondigen de Christenen dat hun Messias opstond uit het graf.

Levende leider

Alle religies hebben een dode leider:

- De spirituele leider Boeddha stierf in de 4de eeuw v.Chr.
- De Chinese filosoof Confucius stierf in de 5de eeuw v.Chr.
- De Perzische profeet Zoroaster stierf in de 14de eeuw v.Chr.
- De Arabische profeet Mohammed stierf in de 7de eeuw.

Jezus Christus stierf ook, maar stond na drie dagen weer op uit de dood. Hij leeft nu! Zijn opstanding is de kern van de prediking van de Apostelen.

UITLEG

Het belang van Jezus' opstanding²

1. Voor Zijn integriteit

Als Jezus niet zou zijn opgestaan uit de dood, dan was Hij ofwel een gek of een leugenaar. Dat zou betekenen dat alles wat Hij zei of dacht een verzinsel was van Zijn verbeelding ofwel ronduit een leugen. Maar als het meest onwaarschijnlijke van wat Hij beweerde toch gebeurde, dan sprak Hij de waarheid en is Hij werkelijk de Heer. Hij had namelijk voorzegd dat Hij op de derde dag na Zijn dood zou opgewekt worden (Mat.20:19). En het gebeurde! Tegen de vrouwen die naar Jezus' graf gingen zei de engel:

Hij is hier niet, want Hij is opgewekt, zoals Hij gezegd heeft. (Mat.28:6a)

De opstanding bevestigt Jezus als een echte Profeet. Anders zou alles wat Hij ooit zei twijfelachtig kunnen zijn.

2. Voor Zijn bediening

Als Jezus niet zou zijn opgestaan uit de dood, dan eindigde Zijn bediening aan het kruis. Hij zou dan nu geen Hogepriester kunnen zijn die ons verzoent met God en ons in onze nood te hulp komt (Heb.2:17-18). Dan kon Hij nu niet de Advocaat zijn die voor ons pleit aan de rechterhand van God (Rom.8:34). En zou Hij nu ook niet het Hoofd en de Behouder van de gemeente kunnen zijn (Ef.5:23). Hij zou ook niet kunnen leven in onze harten (Gal.2:20).

3. Voor Zijn Evangelie

In 1Korinthe 15:3-8 schrijft Paulus in enkele verzen het belangrijkste van het Evangelie:

Want ik heb u ten eerste overgeleverd wat ik ook ontvangen heb, dat Christus gestorven is voor onze zonden, overeenkomstig de Schriften, en dat Hij begraven is, en dat Hij opgewekt is op de derde dag, overeenkomstig de Schriften, en dat Hij verschenen is aan Kefas, daarna aan de twaalf. Daarna is Hij verschenen aan meer dan vijfhonderd broeders tegelijk, van wie de meesten nu nog in leven zijn, maar sommigen ook zijn ontslapen. Daarna is Hij verschenen aan Jakobus, daarna aan alle apostelen. En als laatste van allen is Hij ook aan mij verschenen, als aan de ontijdig geborene.

Het Evangelie steunt op twee feiten: de Verlosser stierf en Hij leeft. Dat Hij begraven werd bevestigt dat Hij ook werkelijk dood was, Hij deed niet alsof. De opsomming van getuigen die Hem naderhand hebben gezien, bevestigt dat Hij leeft. Hij stierf en werd begraven, Hij stond op uit de dood en werd gezien. In Romeinen 4:25 verwoordt Paulus het anders:

(Jezus) Die om onze overtredingen is overgeleverd, en opgewekt om onze rechtvaardiging.

Zonder Zijn opstanding, was er voor ons ook geen rechtvaardiging en dus ook geen goed nieuws om te vertellen, geen Evangelie.

4. Voor Zijn volgelingen

En als er geen opstanding van de doden is, dan is Christus ook niet opgewekt. En als Christus niet is opgewekt, dan is onze prediking zonder inhoud, en zonder inhoud is ook uw geloof. En dan blijken wij ook valse getuigen van God te zijn. Wij hebben namelijk van God getuigd dat Hij Christus heeft opgewekt, terwijl Hij Die niet heeft opgewekt als inderdaad de doden niet opgewekt worden. Immers, als de doden niet

opgewekt worden, is ook Christus niet opgewekt. En als Christus niet is opgewekt, is uw geloof zinloos; u bent dan nog in uw zonden. Dan zijn ook zij die in Christus ontslapen zijn, verloren. Als wij alleen voor dit leven op Christus onze hoop gevestigd hebben, zijn wij de meest beklagenswaardige van alle mensen. (1Kor.15:13-19)

Als Christus niet is opgestaan uit de dood, dan betekent onze boodschap helemaal niets en heeft het ook geen zin om in Hem te geloven. Dan zijn we nog steeds schuldig door onze ongehoorzaamheid aan God en zijn ook de mensen die in Christus geloofden toen ze stierven, verloren gegaan. Als we alleen voor het leven hier op aarde het goede van Christus verwachten, zijn we de zieligste mensen van de hele wereld.

Het bewijs van Jezus' opstanding³

De Britse theoloog Michael Green verwoordde het volgende over het belang van de opstanding:

*'Het christendom beschouwt de opstanding niet als een van de vele geloofspunten. Zonder geloof in de opstanding zou er helemaal geen christendom zijn. De christelijke kerk zou nooit zijn begonnen; de Jezus-beweging zou met Zijn executie als een kaars zijn uitgedoofd. Het christendom staat of valt met de waarheid van de opstanding. Als je het eenmaal weerlegt, heb je het christendom van de hand gedaan.'*⁴

Daarom is het belangrijk om na te gaan of de opstanding historisch gezien aangetoond kan worden. Er zijn een aantal argumenten die het aannemelijk maken om Jezus' opstanding uit de dood voor wáár te houden, met andere woorden: dat er sprake is van een gebeurtenis die werkelijk heeft plaatsgevonden.

1. Fatale marteling

Om te kunnen spreken van een opstanding uit de dood, moet eerst aangetoond kunnen worden dat er werkelijk sprake was van een dood. Jezus stierf aan het kruis en werd begraven in het graf van Jozef van Arimathea. Na Zijn dood bleven Zijn discipelen in een toestand van wanhoop en verwarring achter. Hier is nagenoeg iedereen het over eens. Door de moderne medische wetenschap is het nu ook mogelijk om een geloofwaardige reconstructie te maken van datgene wat er voorafging aan Jezus' kruisdood. En ook hiermee wordt bevestigd hoe het lichamelijk lijden voor Jezus uiteindelijk fataal, dodelijk werd.

Na het laatste avondmaal bezocht Jezus de Hof van Gethsemané. Voor Zijn gevangenneming worstelde Jezus in gebed met het lijden dat Hem te wachten stond. Hij zweette daarbij bloed, een fenomeen dat in de medische wereld bekend staat als *haematidrosis*, waarbij dunne haarvaatjes in de zweetklieren in een fragiele toestand raken en bloed lekken, waardoor zweet met bloed vermengd raakt. In de nacht na de gevangenneming werd Jezus geslagen door dienaars van de Raad van oudsten van het

volk. De dag erna werd Hij gezeseld en mishandeld door Romeinse soldaten. Een geseling in die tijd hield in dat men geslagen werd met een gesel, vol met messcherpe stukjes bot en loden kogels, die bloedende striemen op het lichaam achterlieten en de rugspieren ernstig beschadigden. Na deze geseling werd een doornenkroon op Jezus' hoofd gezet, waarbij de doornen in Zijn schedel drukten. Vervolgens werd Hij gedwongen Zijn eigen kruis naar Golgotha te dragen, wat Hij bijna niet meer kon volbrengen. Door de pijn en het bloedverlies was Zijn lichaam inmiddels in een kritische toestand terechtgekomen. Jezus werd aan het kruis genageld met ijzeren nagels met een lengte van ca.18 cm. Deze verscheurden ongetwijfeld ook de zenuwbanen in Zijn handen en voeten, waardoor Jezus onbeschrijflijke pijnscheuten moet hebben ervaren door Zijn hele lichaam. Het ademen werd hierdoor ernstig bemoeilijkt, omdat elke adembeweging ook Zijn gestriemde rug tegen het kruis deed bewegen. Zijn lijden aan het kruis moet daardoor een opeenvolging van helse pijnkrampen en ademnood zijn geweest. Nadat Jezus de woorden 'Mijn God, Mijn God, waarom hebt U Mij verlaten?' had uitgesproken, gaf Hij de geest. Normaal gesproken werden de benen van de gekruisigden gebroken, om de dood te bespoedigen. Aangezien de Romeinse soldaten zagen dat Jezus inmiddels al gestorven was, werd er een speer diep in Zijn zij gestoken, met als gevolg dat er water en bloed uit zijn dode lichaam gutste. Dit duidde er op dat het lichamelijk lijden uiteindelijk Jezus fataal geworden was.

Er zijn mensen die veronderstellen dat Jezus uiteindelijk niet daadwerkelijk gestorven is, maar in een bewusteloze toestand in het graf is gelegd, als zijnde (schijn)dood. Deze hypothese brengt met zich mee, dat Jezus Zijn langdurige marteling tot aan het kruis overleefde en tevens ook de verwondingen als gevolg van een diepe speerstoot in Zijn lichaam, dat Hij twee dagen lang zonder medische verzorging in het graf overleefde, dat Hij in Zijn eentje de loodzware grafsteen van binnenuit het graf kon weggrollen, de Romeinse soldaten die de wacht hielden bij het graf kon overmeesteren, dat Hij in staat was om rond te lopen op, door de kruisiging, ernstig verwonde voeten en dat Hij er in slaagde Zijn discipelen te overtuigen om het verhaal te verspreiden dat Hij uit de dood was opgestaan. Het vraagt veel geloof om tot die conclusie te komen want de feiten spreken voor zich. Jezus stierf aan het kruis.

2. Het lege graf

Jezus werd begraven in het graf van Jozef van Arimathea (Mark.15:42-45). Deze was een vooraanstaand lid van de Joodse Raad, de raad die Jezus heeft veroordeeld. Om die reden is het dan ook onwaarschijnlijk dat christenen het verhaal verzonnen zouden hebben dat Jezus in het graf van iemand van de Joodse Raad begraven zou zijn. Ook bestaat er geen andere versie van de geschiedenis rond de begrafenis van Jezus. Bovendien wordt Jezus' begrafenis in het Markus-evangelie beschreven en de tijd tussen de begrafenis van Jezus

en de tijd dat dit evangelie werd geschreven is te kort om het verhaal rond Jezus' graf af te doen als een legendarische vervalsing.

In het licht van de rol van de vrouw in de Joodse samenleving in de tijd van Jezus' dood, is het zeer opvallend dat zij in de Bijbel naar voren worden gebracht als degenen die als eerste het lege graf van Jezus ontdekten (Mark.16:9). Vrouwen hadden in de Joodse samenleving een lage status en ook werden hun getuigenverklaringen niet als rechtsgeldig geacht. In een verzonnen verhaal rond het lege graf zouden het om die reden altijd mannen geweest zijn als de ontdekkers van het lege graf. Hieruit blijkt dat de schrijvers van de evangeliën datgene beschreven hebben wat er in de werkelijkheid gebeurde, ondanks dat het gebeuren wellicht verwarrend op hen overkwam (Luk.24:10-11).

Tenslotte: de reactie van Joodse zijde, op de berichten van de gevluchte wachters van het graf, vooronderstelt tevens het lege graf van Jezus. Deze wachters wisten dat ze hiervoor gestraft, of zelfs geëxecuteerd, zouden worden. In plaats van te ontkennen dat het graf leeg was, beschuldigden de oudsten en de overpriesters de discipelen ervan, het lichaam van Jezus gestolen te hebben in de tijd dat de Romeinse wachters bij het verzegelde graf in slaap gevallen waren (Mat.28:11-15).

3. Verschijningen

Lucas schrijft in Handelingen dat Jezus zich 'met veel onmiskenbare bewijzen, veertig dagen lang' in levende lijve aan Zijn discipelen heeft vertoond (Hand.1:3). Zo verscheen Hij als eerste aan Maria in de tuin bij het graf (Joh.20:11-18) en later bij de Emmaüsgangers, die een maaltijd met Hem deelden en op het moment dat Jezus het brood voor hen brak en de zegen uitsprak, herkenden zij Hem (Luk.24:13-35). Op een gegeven moment hebben in één keer meer dan vijfhonderd mensen Hem gezien. In de tijd dat Paulus de eerste Korinthe-brief schreef en deze massale bijeenkomst melding maakt, voegt hij er dan ook aan toe, dat velen van die vijfhonderd mensen nog in leven waren, m.a.w. zij konden er, als getuigen, nog op nagevraagd worden (1Kor.15:6). Evenals bij de verhalen over de begrafenis en opstanding van Jezus, worden de geschriften, waarin melding gemaakt wordt van de verschijningen van Jezus, beschouwd als geschriften die in korte tijd na Jezus' opstanding zijn verschenen en daardoor ook vrij zijn van legendarische vervalsing.

Sceptici doen de verschijningen van Jezus vaak af als hallucinaties. Echter, hallucinaties zijn in de werkelijkheid subjectief en zeldzaam. In dit geval verscheen Jezus aan veel mensen gedurende een lange periode. Hallucinaties worden gestimuleerd door bepaalde verwachtingspatronen en stoppen niet abrupt. Jezus verscheen onverwacht aan verschillende mensen met een diversiteit aan persoonlijkheidstypen en op een gegeven moment stopten de verschijningen abrupt. Bovendien past het beeld van de opstanding van één persoon niet in het Joodse denkpatroon; de Joden verwachtten een collectieve opstanding aan het einde der tijden.

4. Verandering

Misschien wel het grootste bewijs voor de opstanding van Jezus zijn de sterke veranderingen bij volgelingen. Petrus, die bekend stond als iemand met een grote mond, maar als het er op aan kwam Jezus zelfs verloochende, veranderde tot een krachtige prediker. Petrus stierf later als martelaar; hij werd volgens sommige bronnen op eigen verzoek ondersteboven gekruisigd, omdat hij zichzelf onwaardig achtte om op dezelfde manier te sterven als zijn Heiland, Jezus Christus. Jakobus, een broer van Jezus, die ooit Jezus zelf niet geloofde (Joh.7:5, Mark.3:21), noemde zichzelf op een gegeven moment een dienstknecht van Jezus Christus (Jak.1:1). Eusebius van Caesarea beschrijft in zijn werken dat Jakobus in 62 na Christus door steniging stierf, nadat hij van de toren van de tempel werd gegooid door zijn vervolgers.⁵ Paulus, die eerst onophoudelijk christenen vervolgde, komt tot bekering tijdens zijn reis naar Damaskus (Hand.9:1-9) en verandert in iemand die zich voornamelijk op de bekering van heidenen richt (Hand.26:20).

Petrus, Jakobus, Paulus en vele anderen hebben talrijke ontberingen doorstaan, zijn diverse keren in levensgevaarlijke situaties terechtgekomen en sommigen zijn uiteindelijk gestorven doordat zij geloofden in de opgestane Jezus. In enkele weken na de opstanding van Jezus was niet één, maar een hele gemeenschap van tenminste duizend Joden bereid om hun Joods-maatschappelijke en theologische tradities op te geven, die hen hun nationale identiteit had gegeven. Het is ondenkbaar dat zij dit gedaan zouden hebben voor iets waarvan zij zouden weten dat het op een leugen berustte.

*'De historische onderzoekslijnen komen samen bij dit hardnekkige feit – Jezus heeft de dood doorbroken. Dit wordt alleen maar bevestigd door de dagelijkse ervaring van christenen – mensen ontmoeten Jezus vandaag en kennen Hem: 'Ik ben dood geweest en zie, Ik ben levend tot in alle eeuwigheid' (Op.1:18).'*⁶

De beroemde predikant C.H.Spurgeon begreep dit goed. Hij zei:

*'Op een leven dat ik niet heb geleefd, op een dood ben ik niet ben gestorven, ik riskeer mijn hele eeuwigheid op de opstanding.'*⁷

Het gevolg van Jezus' opstanding⁸

1. Vervulling van verschillende OT profetiën.	Ps.16:10; Jes.53:10
2. Vervulling van Jezus' woorden.	Mat.20:19; Mark.8:31
3. Bevestiging dat Jezus de Zoon van God is.	Rom.1:4
4. Gods heerlijkheid zichtbaar in de levens van de gelovigen.	Hand.2:27-28; Rom.6:4
5. Vervollediging van Jezus' gehoorzaamheid aan de Vader.	Joh.10:17-18
6. Rechtvaardiging door Jezus' offer bevestigd door de Vader.	Rom.4:25
7. Voorziening van een levende hoop voor de gelovigen.	1Pet.1:3
8. Zekerheid dat gelovigen hun zonden zijn vergeven.	1Kor.15:17-18
9. Geen verdoemenis meer voor de gelovigen.	Rom.8:1-11; 31-34
10. Komst van de Heilige Geest en Zijn inwoning in de harten.	Joh.16:7
11. Jezus als Hoofd over alle dingen en de gemeente.	Ef.1:19-23; Kol.1:15-19
12. Grootheid van Gods kracht in de gelovigen aangetoond.	Ef.1:19-20; 2:1-6
13. Plaats en toekomst in de hemel voor de gelovigen.	Ef.2:5-6; Kol.3:1-4
14. Gelovigen behoren Christus toe om vrucht te dragen voor God.	Rom.7:4; 1Kor.15:14,58
15. Eerste dag van de week krijgt een speciale invulling.	Hand.20:7; 1Kor.16:2
16. Zekerheid dat God al Zijn beloften vervult.	Rom.8:23-25; 1Kor.15:19-20
17. Uitzien naar de opstanding van alle gelovigen.	Joh.5:26-29; Rom.6:5-10
18. Vervulling van Gods verbond met David.	Hand.2:29-36; 13:34-37
19. Jezus is de aangestelde Man om de wereld te oordelen.	Joh.5:24-30; Hand.17:31
20. Jezus bovenmate verhoogd door de Vader.	Joh.17:5; Fil.2:8-9
21. Gelovigen gaan op de verrezen Christus lijken.	Fil.3:10, 20-21
22. Dood overwonnen.	1Kor.15:54-55

Jezus' opstanding voor jou wanneer je gelooft in Hem

- Bevestiging

En de zaligheid is in geen ander, want er is onder de hemel geen andere Naam onder de mensen gegeven waardoor wij zalig moeten worden. (Hand.4:12)

De opstanding is de bevestiging dat waar is wat Jezus gezegd heeft: Hij is echt de Messias, de Zoon van God. Hiermee liet Hij zien dat wat geen mens ooit kon doen, door Hem gedaan kon worden: de dood overwinnen. Zowel Zijn leven als Zijn sterven en opstanding uit de dood, getuigen van Zijn godheid. Hij vraagt nu aan ons om in Hem te geloven, maar heeft ook daarin ook de middelen gegeven om ons geloof te onderbouwen en te versterken.

- Verzoening

Maar God, Die rijk is in barmhartigheid, heeft ons door Zijn grote liefde, waarmee Hij ons liefgehad heeft, ook toen wij dood waren door de overtredingen, met Christus levend gemaakt – uit genade bent u zalig geworden – en heeft ons met Hem opgewekt en met Hem in de hemelse gewesten gezet in Christus Jezus, opdat Hij in de komende eeuwen de allesovertreffende rijkdom van Zijn genade zou bewijzen, door de goedertierenheid over ons in Christus Jezus. (Ef.2:4-7)

We zijn met Christus levend gemaakt door Zijn grote liefde, die Hij al voor ons had toen we in zonde leefden. Als onze zonden Zijn liefde niet weerhielden om ons lief te hebben, hoe zeker is Zijn genade dan naar ons? 100%! Jezus' offer werd aanvaard waardoor Hij kon opstaan uit de dood. Hiermee bevestigde Hij dat al degenen die op Hem vertrouwen, een plaats in de 'hemelse gewesten' hebben. En die genade blijft God bewijzen door ons vast te houden en lief te hebben doorheen ons geloof in Jezus.

- Moed

Ga dan heen, onderwijs al de volken, hen dopend in de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest, hun lerend alles wat Ik u geboden heb, in acht te nemen. En zie, Ik ben met u al de dagen, tot de voleinding van de wereld. Amen. (Matt.28:19-20)

We zijn geroepen om goede werken te doen, een licht te zijn, Jezus' naam bekend te maken, anderen over Hem te leren, met anderen op te trekken en ons leven te delen. En dit gaat niet allemaal vanzelf. Er komt veel tegenstand, tegenslag, verzet, telleurstelling etc. Maar ook dan mogen we denken aan de opstanding van de Heer. Hij leeft, en is dus met

ons 'al de dagen, tot de voleinding van de wereld.' We gaan onze weg niet alleen en kunnen ons voortdurend beroepen om Hem en in vertrouwen onze weg verder zetten.

- o Standvastigheid

Ja, beslist, ik beschouw ook alles als schade vanwege de voortreffelijkheid van de kennis van Christus Jezus, mijn Heere, om Wie ik dat alles als schade ervaren heb. En ik beschouw het als vuiligheid, opdat ik Christus mag winnen, en in Hem gevonden word, niet met mijn rechtvaardigheid, die uit de wet is, maar die door het geloof in Christus is, namelijk de rechtvaardigheid uit God door middel van het geloof; opdat ik Hem mag kennen, en de kracht van Zijn opstanding en de gemeenschap met Zijn lijden, doordat ik aan Zijn dood gelijkvormig word, om hoe dan ook te komen tot de opstanding van de doden. (Fil.3:8-11)

Moelijkheden en lijden hoeven ons niet angstig te maken. Sterker zelfs, ze doen ons 'de kracht van Zijn opstanding en de gemeenschap met Zijn lijden' kennen. We leren meer van Jezus' opofferende liefde begrijpen en herkennen. Onze liefde en waardering naar Hem neemt dan toe, samen met onze zekerheid dat we net als Hem mogen uitzien naar onze opstanding!

- o Hoop

Want als wij geloven dat Jezus gestorven en opgestaan is, zal ook God op dezelfde wijze hen die in Jezus ontslapen zijn, terugbrengen met Hem. (1Thes.4:14)

Door geloof in Jezus is je relatie met God hersteld en ben je opgenomen in Zijn huisgezin. Door geloof in Zijn Zoon ben je door God rechtvaardig verklaard en kan niets je nog scheiden van Zijn liefde naar jou. Door geloof zál je ook opstaan uit de doden en staat er een hemelse toekomst te wachten. Het beste moet en zal nog komen.

Jezus' opstanding voor jou wanneer je niet gelooft in Hem

- o Waarschuwing

God dan verkondigt, met voorbijzien van de tijden van de onwetendheid, nu overal aan alle mensen dat zij zich moeten bekeren, en wel omdat Hij een dag vastgesteld heeft, waarop Hij de wereld rechtvaardig zal oordelen door een Man Die Hij daartoe aangesteld heeft. Daarvan heeft Hij aan allen het bewijs geleverd door Hem uit de doden te doen opstaan. (Hand.17:30-31)

Jezus' opstanding geldt als het bewijs dat God heeft gegeven aan de mensen om aan te tonen dat men zich moet bekeren. Doordat Jezus' offer aanvaard werd door God, bevestigde God ook dat er een offer nodig was. Ieder mens draagt een persoonlijke schuld

met zich mee. Niemand is zonder zonde, er is zelfs niemand die vanuit het diepst van zijn hart zonder zonde wilt leven. Misschien is er wel het verlangen dat alles goed zou gaan, maar als het erop aankomt, wilt iedereen uiteindelijk zijn eigen weg gaan, los van God. Jezus stierf niet voor niets en Zijn opstanding is een onweerlegbare waarschuwing.

- o Oordeel

Verwonder u daar niet over, want de tijd komt waarin allen die in de graven zijn, Zijn stem zullen horen, en zij zullen eruitgaan: zij die het goede gedaan hebben, tot de opstanding ten leven, maar zij die het kwade gedaan hebben, tot de opstanding ter verdoemenis. (Joh.5:28-29)

De opstanding vraagt niet om geloof. Of je nu gelooft of niet in de opstanding, je zál ooit opstaan. Je geloof bepaalt wel tot welk doel je zult opstaan. Wanneer je gelooft in Jezus zal je opgewekt worden om een eeuwigheid bij Hem te mogen leven. Maar wanneer je in ongeloof ben gestorven, wordt je uiteindelijk ooit opgewekt om veroordeelt te worden tot de verdoemenis. Een eeuwigheid los van God waarin Zijn karakter niet meer weerspiegeld wordt. Ga dus niet licht om met het nieuws dat Jezus is opgestaan uit de dood!

GROEPSVRAGEN

1. Is er enig bewijs dat Jezus uit de dood is opgestaan?
2. Hoe verschilt Jezus van alle andere religieuze figuren als we de opstanding beschouwen?
3. Maakt het uit of Jezus al dan niet uit de dood opstond?
4. Wat is de betekenis Jezus' opstanding?
5. Hoe geeft de opstanding je het vertrouwen om te volharden in je werk voor de Heer?
6. Wat waren kenmerken van Jezus' herrezen lichaam? (Zie Luk.24:30, 39; Joh.21:12.)
7. Hoe helpt de realiteit van de opstanding je om de macht van de zonde te overwinnen?
8. Wie heeft Jezus uit de dood opgewekt? (Zie Gal.1:1; Joh.10:18; Rom. 8:11.)
9. Hoe kan iemand uitzien naar dezelfde opstanding als Jezus?

MEMORIEVERS

Als u met uw mond de Heere Jezus belijdt en met uw hart gelooft dat God Hem uit de doden heeft opgewekt, zult u zalig worden. (Rom.10:9)

GEBED

- ✓ Dank Jezus voor het willen sterven voor onze zonden.
- ✓ Loof God voor het aanvaarden van Jezus' offer en de bevestiging hiervan door de opstanding.

- ✓ Vraag God om het geloof om te kunnen uitzien naar dezelfde opstanding.
- ✓ Bid om de moed om ook in moeilijke situaties te kunnen vertrouwen op Jezus.

¹ <https://historiek.net/als-een-feniks-uit-de-as-herrijzen-betekenis-van-de-uitdrukking/82720>, opgezocht 11/08/2021

² Gedeeltelijk overgenomen van Charles C. Ryrie, 'Basic Theologie' (Chicago, Moody Publishers, 1999), p.308.

³ Gedeeltelijk overgenomen van Jacqueline Gedressac-de Keizer,
http://www.apologetique.org/nl/artikelen/religie/Christ_theologie/dogmatiek/christologie/JGDK_FEAT.htm

⁴ Michael Green, Man Alive (Downers Grove, InterVarsity, 1967), p. 61.

⁵ Eusebius Pamphilus, 'Eusebius' Ecclesiastical History' , (Michigan, Baker Book House, 1974), p.76.

⁶ Alister McGrath en Jan Hoek, 'Handboek Christelijk Geloof' , (Zoetermeer, Boekencentrum, 2008), p.267.

⁷ C.H. Spurgeon, "If There Is No Resurrection" (sermon, Metropolitan Tabernacle, Newington, February 20, 1890).

⁸ Gedeeltelijk overgenomen van J.F.MacArthur/R.Mayhue, 'Biblical Doctrine' (Illinois, Crossway, 2017), p.320.